

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 64/22
U Luxembourgju 26. travnja 2022.

Presuda u spojenim predmetima C-368/20, Landespolizeidirektion Steiermark i C-369/20, Bezirkshauptmannschaft Leibnitz (Maksimalno trajanje nadzora na unutarnjim granicama)

U slučaju ozbiljne prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti, država članica može ponovno uvesti nadzor na svojim granicama s drugim državama članicama, ali pritom ne smije prekoračiti ukupno maksimalno trajanje od šest mjeseci

Ponovna primjena takve mjere može biti opravdana samo u slučaju pojave nove ozbiljne prijetnje

U kontekstu migracijske krize Austrija je od sredine rujna 2015. ponovno uvela nadzor na svojim granicama s Mađarskom i Slovenijom. Taj je nadzor bio uveden u više navrata, pri čemu treba naglasiti da je za razdoblje od 16. svibnja 2016. do 10. studenoga 2017. Austrija svoju odluku temeljila na četiri uzastopne preporuke Vijeća Europske unije. Od 11. studenoga 2017. Austrija je na vlastitu inicijativu ponovno uvela nadzor na svojim granicama na više uzastopnih razdoblja od šest mjeseci.

Zbog tog ponovnog uvođenja osoba NW bila je podvrgnuta kontroli na međugraničnom prijelazu Spielfeld dok je u kolovozu i studenome 2019. ulazila u Austriju iz Slovenije. Također, osobi NW određena je novčana kazna od 36 eura jer je odbila predočiti putovnicu.

Smatrajući da su kontrole i novčana kazna bile u suprotnosti s pravom Unije i posebno sa Zakonikom o schengenskim granicama, osoba NW obratila se Zemaljskom upravnom sudu u Štajerskoj.

Taj sud dvoji o tome omogućava li Zakonik o schengenskim granicama da Austrija na vlastitu inicijativu ponovno uvede nadzor na granicama dulje od maksimalnog ukupnog trajanja od šest mjeseci. Stoga je odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu više prethodnih pitanja.

U svojoj današnjoj presudi Sud podsjeća na to da se Zakonikom o schengenskim granicama utvrđuje načelo da se granice između država članica mogu prijeći na bilo kojem mjestu a da se pritom nad osobama ne provodi kontrola, bez obzira na njihovo državljanstvo. Riječ je o jednom od glavnih postignuća Unije, odnosno o uspostavi prostora slobodnog kretanja osoba bez unutarnjih granica. Prema tome, ponovno uvođenje nadzora na unutarnjim granicama treba ostati iznimka i treba se provoditi samo u krajnjim slučajevima.

Dakle, kao prvo, **Zakonik o schengenskim granicama omogućuje državi članici da u slučaju ozbiljne prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti privremeno ponovno uvede nadzor na svojim granicama s drugim državama članicama. Međutim, Sud ocjenjuje da takva mjera, uključujući sva eventualna produljenja, ne smije prekoračiti ukupno maksimalno trajanje od šest mjeseci.**

Naime, zakonodavac Unije smatrao je da je razdoblje od šest mjeseci dovoljno da pojedina država članica, po potrebi u suradnji s drugim državama članicama, donese mjere koje omogućuju da se odgovori na takvu prijetnju uz istodobno očuvanje, nakon tog šestomjesečnog razdoblja, načela slobodnog kretanja.

Sud međutim ističe da **država članica može ponovno primijeniti takvu mjeru, čak i neposredno nakon isteka razdoblja od šest mjeseci, kad je suočena s ozbiljnom prijetnjom**

koja utječe na njezin javni poredak ili unutarnju sigurnost i koja se razlikuje od one prvotno utvrđene, što treba ocjenjivati s obzirom na konkretne okolnosti i događaje.

Kao drugo, u slučaju iznimnih okolnosti koje ugrožavaju sveukupno funkcioniranje schengenskog prostora, Vijeće može preporučiti jednoj ili više država članica da ponovno uvedu nadzor na svojim unutarnjim granicama, i to u maksimalnom trajanju od dvije godine.

Također, nakon isteka te dvije godine, dotična država članica može, kad je suočena s novom ozbiljnom prijetnjom svojem javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti i kad su ispunjeni svi uvjeti predviđeni Zakonikom o schengenskim granicama, neposredno ponovno uvesti nadzor u ukupnom maksimalnom trajanju od šest mjeseci.

U konkretnom se slučaju čini da od 10. studenoga 2017., dana kad je istekla zadnja preporuka Vijeća, **Austrija nije dokazala postojanje nove prijetnje**, tako da dvije mjere nadzora poduzete protiv osobe NW nisu u skladu sa Zakonikom o schengenskim granicama, što će međutim morati provjeriti Zemaljski upravni sud u Štajerskoj.

Osim toga, Sud utvrđuje da se **osoba ne može obvezati na to da, pod prijetnjom sankcija, predoči putovnicu ili osobnu iskaznicu pri ulasku iz druge države članice kad je ponovno uvođenje nadzora na granicama u suprotnosti sa Zakonikom o schengenskim granicama.**

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i sažetak](#) presude objavljuju se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106